

читање • учење • савијање • игра

Оригами

за децу



• путовање •





Данас ћу вас повести на пут у најлепшу земљу коју сам икада видела. У њој је све могуће... а није нам потребна никаква чаролија да бисмо тамо стигли. Мало маште, комад папира и спретни прсти биће свим довољни.

Та земља зове се Оригами.

Да ли умете да маштате и сањате? Неколико покрета прстију... и ево! Ружа! Можете да је ставите у вазу и неће увенути месецима. Колико дуго молите родитеље да вам купе кућног љубимца? Уместо да се дурите на њих, направите себи љубимца од хартије. Да ли желите пса, мачку или... мајмуна? Изаберите шта год пожелите!



Да ли ико од ваших другова има мајмуна? Не? Сигурна сам да би бар неко од њих волео да храни мајмуна банама. Тако је! Банане! Наравно, и то ће бити папирне банане. Веома их је лако направити. Знам то јер сам управо направила гомилу банана за свог мајмуна.

Хеј! Шта се дешава?

– О! То си ти, Коста! Здраво. Коста је мој комшија. Дошао је у посету. Али зашто је морао да отвори врата? Промаја је отворила прозор и сад... О, не! Стани, мајмуне! Гле, скочио је на клавир! Сад је на кутијама! Ено га на прозору! Неее! Искочио је кроз прозор и нестао!





– Мајмунчићу! Чекај ме! – цикнула сам.
Кренула сам напоље за њим. Морала сам около, кроз врата, наравно, а не кроз прозор. Нисам ја акробата.
– Куда си пошла, Ана? – пита ме мама. – Не излази без шала!
– Идем са Костом у двориште! Не брини, мама! – одговорила сам у трку.
– Стави шал! – поновила је мама.
– Не треба ми! Напољу је сунчано! Идем само да ухватим мајмуна – довикнула сам и пожурила колико ме ноге носе, да ми мој љубимац не побегне.
Коста је узео шал од моје маме и пожурио за мном.







Мајмун није у дворишту. Изашла сам на улицу и видеела несташка како је већ стигао до краја улице. Уплашио је две птичице, које су залепршале крилима. Пролазници су застали.

– Мајмун је побегао из зоолошког врта! – повика жена у зеленом мантилу. – Зовите полицију! Не, боље ветеринара!

Мој мајмун није имао намеру да чека ветеринара! Ускочио је у ауто који је застао на семафору. Сео је на задње седиште и ставио наочари за сунце, које је тамо нашао.

На семафору се упалило зелено светло и ауто је кренуо! И ми смо јурнули за њим.

Изненађење! Тада су нас стигли мој ујак и његов друг на мотоциклима!
– Пењите се! – довикну нам ујак.

